USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila a soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **R. M.**, zastoupen Mgr. Alicí Jeziorskou, advokátkou se sídlem Svornosti 86/2, Havířov, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2024, č. j. OAM-482/BA-BA01-ZA01-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2024, č. j. 20 Az 26/2024 - 54,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovené zástupkyni žalobce, Mgr. Alici Jeziorské, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti ve výši **4 114 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Azylový příběh žalobce dle žalovaného nesvědčí o tom, že by byl v zemi původu pronásledován nebo mu hrozilo pronásledování, či vážná újma.

[2] Proti rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) zamítl. Žalobce tvrdil, že má obavu z rasové nenávisti v Moldavsku, jelikož je židovského původu. V zemi má problémy, protože hovoří rusky a má strach z vážné politické a ekonomické situace. Podle krajského soudu však takovému nebezpečí žádná objektivní fakta nenasvědčují. Z informace OAMP plyne, že jednání jednotlivců vůči menšinám v Moldavsku nedosahuje takové intenzity, aby se jednalo o azylově relevantní důvod. Ekonomická situace žalobcovy rodiny v Moldavsku také není důvodem

pro udělení mezinárodní ochrany. Podněstří se do války na Ukrajině aktivně nezapojuje, ani neohrožuje samotné Moldavsko. Nic pak nenasvědčuje tomu, že by se měl konflikt z Ukrajiny rozšířit až do Moldavska, ani že by v souvislosti s válkou na Ukrajině žalobci hrozila vážná újma na zdraví nebo životě. Krajský soud neshledal ani důvody pro udělení humanitárního azylu a je rovněž irelevantní, že žalobce žije na území ČR s manželku (ukrajinskou státní příslušnici).

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel opakuje, že v České republice žije s manželkou, která je ukrajinské národnosti, a proto se ona ani její děti do vlasti vrátit nemohou. Válkou je bezprostředně ohrožena i země původu stěžovatele. Na části území (Podněstří) už válka dokonce probíhá. V kasační stížnosti dále uvedl, že mu hrozí riziko vážné újmy, pokud by se vrátil do vlasti. Stěžovatel znovu poukázal na rozšiřující se rasovou diskriminaci a nenávistné projevy z důvodu národnosti, jazyka a jeho židovského původu.

[5] Stěžovatel rovněž kasační soud požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že krajský soud své závěry dostatečně vysvětlil v kontextu relevantní judikatury. Má za to, že nedošlo k zásahu do práv stěžovatele.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

[8] Podle stěžovatele v jeho případě existují důvody pro přijatelnost jeho kasační stížnosti. Podaná kasační stížnost přesahuje jeho vlastní zájmy, neboť napadeným

rozhodnutím mělo dojít k nepřiměřeného zásahu do jeho soukromého a rodinného života, který se netýká jen jeho, ale také jeho manželky a širší rodiny. Kasační soud tento názor stěžovatele nesdílí. Kritérium přesahu vlastních zájmů stěžovatele je neurčitým právním pojmem, který je vykládán pomocí soudní judikatury (např. již cit. usnesení kasačního soudu č. j. 1 Azs 13/2006 - 39). Ze zde vyloženého výkladu pojmu jasně plyne, že se tvrzený přesah zájmů má týkat právních otázek, jejichž zodpovězení je podstatné pro další obdobné případy, resp. *„rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu“*, nikoliv otázek skutkových (tvrzený zásah do práv rodinných příslušníků stěžovatele). Nejvyšší správní soud v napadeném rozsudku krajského soudu neshledal žádná pochybení, natož pochybení zásadního rázu, která by mohla mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Námitky uplatněné stěžovatelem dostatečně řeší dosavadní judikatura Nejvyššího správního soudu, od které soud neshledal důvod se v nyní posuzované věci odchýlit.

[9] Stěžovatel namítá nedostatečné posouzení bezpečnostní situace v Moldavsku a zjištění skutkového stavu žalovaným či krajským soudem; k této námitce kasační soud odkazuje na svou konstantní judikaturu, např. na rozsudky ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003 - 42, ze dne 25. 3. 2015, č. j. 3 Azs 259/2014 - 26, ze dne 4. 8. 2015, č. j. 6 Azs 113/2015 - 30, či ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 - 17. Ve vztahu ke shromážděným podkladům pak rovněž na rozsudek ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, podle kterého musí být podklady (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, (4) transparentní a dohledatelné. Všechny podklady použité žalovaným tyto požadavky splňují. Na jejich základě byl skutkový stav zjištěn dostatečně pro posouzení věci ve smyslu citované judikatury. Shromážděné podklady rovněž vypovídají o aktuální bezpečnostní situaci v Moldavsku, kterou krajský soud věcně relevantně posoudil. Konflikt, jaký pro udělení mezinárodní ochrany předpokládají ustanovení zákona, v Moldavsku zatím neprobíhá, a to včetně Podněstří (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2024, č. j. 9 Azs 61/2024 - 25, ze dne 17. 5. 2023, č. j. 1 Azs 57/2023 - 30, ze dne 27. 6. 2023, č. j. 4 Azs 161/2023 - 23, či ze dne 27. 9. 2023, č. j. 10 Azs 232/2023 - 25).

[10] Stěžovatel rovněž v obecné rovině uvádí, že byl v zemi původu terčem diskriminace a nenávistných projevů z důvodu svého židovského původu, národnosti a jazyka (hovoří rusky) ze strany jednotlivců. Odkazuje přitom obecně na jednotlivé izolované incidenty, ale tato tvrzení nijak blíže nekonkretizuje. K udělení mezinárodní ochrany musí žadatel účinně tvrdit, že bude po návratu vystaven pronásledování nebo diskriminace z azylově významných důvodů (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2005, č. j. 3 Azs 303/2004 - 79, ze dne 21. 11. 2003, č. j. 7 Azs 13/2003 - 40). Nic takového stěžovatel neuvedl.

[11] Ekonomické problémy stěžovatele, jak správně uvedl krajský soud, důvodem pro udělení mezinárodní ochrany nejsou, což platí i pro národní humanitární azyl (např. rozsudky kasačního soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003 - 54, nebo ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003 - 43).

[12] Také k tvrzení, že nucené vycestovaní stěžovatele by s ohledem na pobyt v České republice s ukrajinskou státní příslušnicí představovalo vážný zásah do osobního života, lze

odkázat na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, který opakovaně uvedl, že rodinné vazby cizince v České republice nejsou samy o sobě důvodem pro udělení doplňkové ochrany či humanitárního azylu (viz např. rozsudky ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008-71, ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, ze dne 21. 5. 2010, č. j. 6 Azs 5/2010-57, nebo usnesení ze dne 8. 1. 2009, č. j. 2 Azs 66/2008-52, ze dne 21. 4. 2010, č. j. 9 Azs 3/2010-62, a ze dne 28. 4. 2011, č. j. 1 Azs 5/2011-36).

[13] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Krajský soud respektoval dosavadní judikaturu kasačního soudu a nedopustil se ani zásadního pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Kasační stížnost proto soud odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[14] Stěžovatel v této věci požádal i o přiznání odkladného účinku. Kasační stížnost měla odkladný účinek ze zákona, neboť se stěžovatel v době jejího podání již nenacházel v zařízení pro zajištění cizinců (§ 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu). Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud o žádosti samostatně nerozhodoval, ale i přesto o samotné kasační stížnosti bezodkladně rozhodl.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[16] Krajský soud ustanovil stěžovateli zástupkyni, advokátku Mgr. Alici Jeziorskou. Ta zastupuje stěžovatele i v řízení o kasační stížnosti, odměnu za zastupování proto hradí stát. Nejvyšší správní soud přiznal advokátce odměnu za jeden úkon právní služby 3 100 Kč [sepsání kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif], částku 300 Kč (paušální náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu), a daň 714 Kč; celkem 4 114 Kč. Naopak kasační soud nepřiznal odměnu za sepis návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť ta měla odkladný účinek již ze zákona. Nejednalo se tak o účelně vynaložený náklad (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2024, č. j. 8 Azs 172/2020 - 78), proto za něj náhrada nákladů nenáleží. Odměna za zastupování bude advokátce vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2024

Ivo Pospíšil

pokračování

předseda senátu